

اشعیا باب 5

سرود تاکستان بی‌میوه

1 به سرودی که می‌سرایم گوش دهید.

این سرودی است دربارهٔ دوستم و تاکستانش:

دوستم در تپه‌ای بسیار حاصلخیز تاکستانی داشت.

2 او زمین را کند و از سنگلاخ‌ها پاک ساخت.

مرغوبترین تاک‌ها را در آن کاشت.

برجی برای نگاهبانی آن بنا کرد

و چرخستی برای فشردن انگوره‌ای آن ساخت.

و برای رسیدن فصل برداشت انگورها به انتظار نشست،

اما تمام انگورها ترش بودند.

3 آنگاه دوستم می‌گوید: «شما، ای مردمی که در اورشلیم و یهودیه زندگی می‌کنید، بین من و تاکستانم

داوری کنید. 4 آیا کاری بود که برایش انجام ندادم؟ پس چرا باید انگور ترش به بار آورد و نه انگور

مرغوبی که انتظار داشتم؟

5 «این کاری است که با تاکستانم خواهم کرد: حصار آن را برمی‌دارم، دیوارهای آن را خراب می‌کنم، و

می‌گذارم تا حیوانات وحشی آن را بخورند و لگدمال کنند. 6 می‌گذارم علفهای هرز آن را بپوشانند. تاکها

را دیگر هرس نمی‌کنم و زمین را وجین نخواهم کرد. می‌گذارم خار و خس همهٔ آن را فرا گیرند. من حتی

به ابرها دستور می‌دهم دیگر بارانی بر آن نبارد.»

7 اسرائیل، تاکستان خداوند متعال است.

مردم یهودیه تاکهایی هستند که او کاشته است.

او از آنها انتظار نیکی داشت،

اما در عوض، آنها مرتکب قتل شدند.

او از آنها انتظار داشت در راستی و عدالت زندگی کنند،

ولی فریاد مظلومان برای داوری بلند است.

گناهان مردم

8 وای بر شما که خانه‌ها و مزارع بیشتری می‌خرید و به آنچه دارید می‌افزایید. بزودی جایی برای زندگی

دیگران باقی نمی‌ماند و شما در این زمین تنها خواهید ماند. 9 من شنیده‌ام که خداوند متعال می‌گوید:

«تمام این خانه‌های بزرگ و زیبا، مخروبه و خالی خواهد ماند. 10 تاکستان بیست هزار متری کمتر از

بیست بطری شراب می‌دهد و از ده پیمانانه بذر فقط یک پیمانانه محصول برداشت می‌کنند.»

11 وای بر شما که صبح زود برای نوشیدن برمی‌خیزید و شبهای درازی را در مستی می‌گذرانید. 12 در

بزم‌هایتان چنگ و دایره زنگی و نی می‌زنید و شراب‌خواری می‌کنید، اما نمی‌فهمید خداوند چه می‌کند. 13 شما را مثل اسیران خواهند برد. رهبران شما از گرسنگی و مردم عادی از تشنگی خواهند مرد. 14 دنیای مردگان مشتاق گرفتن آنهاست و دهان خود را برای بلعیدن آنها باز کرده. مرگ رهبران اورشلیم را همراه با مردمان عادی پر سر و صدا، با هم خواهد بلعید.

15 همه شرمسار و متکبران پست و تحقیر خواهند شد. 16 اما خداوند متعال، بزرگی خود را با اجرای عدالت و قدوسیّت خویش را با داوری قوم خود آشکار خواهد ساخت. 17 گوسفندان در شهرهای ویران شده، علف می‌خورند و بُزغاله‌ها در علفزارهای آن می‌چرند.

18 وای بر شما که نمی‌توانید از دست گناهانتان آزاد شوید. 19 شما می‌گویید: «بگذارید خداوند آنچه را که می‌خواهد زودتر انجام دهد تا ما بتوانیم آن را ببینیم. بگذارید خدای قدّوس اسرائیل به موقع کار خود را انجام دهد، صبر کنید تا ببینیم اراده و نقشه او چیست.»

20 وای بر شما که شرارت را نیک و نیکی را شرارت می‌نامید. شما تاریکی را به نور و نور را به تیرگی تبدیل می‌کنید. شما آنچه را شیرین است تلخ و آنچه را تلخ است شیرین می‌کنید.

21 وای بر شما که خود را دانا و زرنگ می‌دانید.

22 وای بر شما ای قهرمانان جام شراب! شما فقط در وقتی که مشروبات را مخلوط می‌کنید شجاع و نترس هستید. 23 اما با گرفتن رشوه، آدمهای خاطی را آزاد می‌کنید و به داد ستمدیدگان نمی‌رسید.

24 چون به آنچه خداوند متعال - خدای قدّوس اسرائیل - به شما آموخت، گوش نداده‌اید. اکنون همان‌طور که کاه و علف خشک در آتش پژمرده شده می‌سوزند، ریشه‌های شما هم می‌پوسند و شکوفه‌های شما می‌خشکند و پراکنده می‌شوند. 25 خداوند خشمگین است و دست خود را برای تنبیه آنها بلند کرده است. کوهها به لرزه می‌افتند و اجساد مردگان مثل زباله در خیابانها ریخته می‌شود. حتی در آن وقت هم غضب خداوند پایان نخواهد یافت و باز هم دست او برای تنبیه بلند است.

26 خداوند به ملّتی از مملکتی دور علامت می‌دهد. او آنها را از سرزمینی بسیار دور با سوت فرا خواهد خواند. آنها با سرعت و شتاب می‌آیند. 27 هیچ‌کس از آنها خسته نمی‌شود و لغزش نمی‌خورد. آنها هیچ‌وقت نمی‌خوابند و چرت نمی‌زنند. کمربند هیچ‌یک از آنها شل نیست و بند کفش‌هایشان پاره نشده است. 28 تیرهای آنها تیز و کمانهای آنها آماده نشانه‌گیری است. سم اسبهای آنها مثل سنگ خارا محکم و چرخهای ارابه‌هایشان مثل گردباد می‌چرخند. 29 سربازان آنها مثل شیری که حیوانی را کشته و جسد او را به جایی می‌برد که کسی نتواند آن را از او بگیرد، می‌غرند و حرکت می‌کنند.

30 وقتی آن روز برسد، آنها مثل دریای خروشان بر اسرائیل می‌شورند. به این سرزمین بنگرید! همه‌جا تیرگی و فلاکت است. تاریکی و ظلمت، بر نور پیروز شده است.